



# ת"ד 13341/02/20 - מדינת ישראל נגד שמואל ישראל ע"י

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 20-02-13341 מדינת ישראל נ' ישראל

בפני : כבוד השופט אהרן האזרמן

בענין: מדינת ישראל

באישור פקץ בתיה רביבו כהן, עו"ד  
tabiyot teuberah, chitbat habiyut m"i  
נגד

שמואל ישראל ע"י ב"כ עוה"ד יניב קונקי

הנאשם

## זכור דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו באחריות לGram תאונת דרכם בנסיבות של: **אי שמירת רוח**, עבירה בניגוד לתקנה 49 לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 [להלן: "תקנות התעבורה"]; **נהיגה בחוסר זהירות**, עבירה בניגוד לתקנה 21(ג) התעבורה; **התנהגות הגורמת נזק**, עבירה בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה; **וגרם חבלות של ממש**, בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתוב האישום בתאריך 19.10.2016 סמוך לשעה 10:04, נהג הנאשם אוטובוס עיר, בתל אביב, בכביש מס' 20 מדרום לצפון, והתקרב סמוך למחלף "הלהקה". אותה עת, בכוון נסיעתו של הנאשם ולפניו נסעה פרטית יונדיי נהוגה בידי מר אופיר רון [להלן: "המעורב"].

הנאשם, נהג בחוסר זהירות בכר שלא נתן תשומת ליבו בדרך, לא שמר על רוח מהרכבו שלפניו שהיה אפשר לו לעצור את רכבו בכלל עת, לא הבחן בו, התקרב אליו ופגע בו בעצמה מאחור.

כתוצאה מההתאונה נחבל המעורב 'חייבות של ממש', בכר שנגרמו לו שברים רבים בצלעות, שבר בחוליה עם ניתוק מקטע עצם, קרע בטחול ודימום פנימי, המעורב עבר ניתוח, אשפוז של לחודשים ושיקום. בנוסף נחבל בתאונת הנאשם עצמו, שנבדק בבית חולים וושוחרר. כמו כן 2 הרכבים ניזוקו.

מטרם המאשימה הוגש תעודות רפואיות - סיכון מחלת לגבי פצעת המעורב (סומנו כמצוג ת/1). הובא בפני מצביו של המעורב כיום. עקב התאונת, ועל רקע מצבו הרפואי קודם לה, נותרו בו סימני פגיעה המתבטאים בפגיעה גופנית ונפשית. ב"כ המאשימה הודיעה כי עדכנה את המעורב בשלב בו נמצא הлик המשפט ובעמדת המאשימה לעונש, וכן בזכותו להביא בפני ביהם"ש את עמדתו לעונש.



הנאשם נשלח לקבלת תסקירות שרות המבחן, לאחר שהוסבר לנאשם כי אל לו לפתח ציפיות.

#### **ראיות וטיעוני הצדדים לעונש:**

המואשימה עותרת ל-250 שעות של"צ, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה במשך 15 חודשים, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי ופיקוח כספי לנפגע (המעורב), וסומכת עמדתה בעיקר על התוצאות החמורות של התאונה, המתבטאות בחבלות של ממש ובנסיבות קשות לנפגע כמפורט בכתב האישום, וכי שעה מתרחשת הטעויות הרפואיות שהוגשו במסגרת טיעונית לעונש.

מתחם הענישה לשיטת ב"כ המואשימה, על פי פסיקת בית המשפט לטעורה במקרים דומים, לה התייחסה בטיעונית לעונש, נع בין מאסר בעבודות שירות לריצוי של"צ, ובין 3 - 24 חודשים פסילה בפועל [לענין זה, הפנחה לעפ"ת 11-11-37505 מדינת ישראל נ' קרבי ול- "הלכת מרים לוגסי"]. התובעת בהגינותה לא בקשה לגזר את העונש ברף הגבהה שבמתחם לשיטתה, זאת מתוך התחשבות במצבו הגוף והאייש המורכב של הנאשם.

ההגנה מצידה בקשה למקד טיעונית לעונש ב- 2 מישורים:

المישור הראשון - בנסיבות התאונה, המעידות לשיטתה על רשלנות נמוכה מצד הנאשם, שכן התאונה נגרמה על פי כתב האישום, בשל אי שמירת רוח;

المישור השני - התחשבות בנסיבות אישיות, בהן במיוחד מצבו הגוף*י* והכלכלי של הנאשם. הנאשם קטווע רגלי, נכה בשיעור 100% לצמיתות, בשל תאונות דרכים מיום 30.12.1997, בגיןיה היה מאושפז לדבריו כמנה בבית החולים, עבר 15 ניתוחים והליר שיקום ארוך. הנאשם עבר תהליכי שיקום במסגרת הוציא רישיון נהיגה לרכב ציבור, רכב מיניבוס, והחל עובד בהסעות עצמאלי. העסוק כבר חבות בהוצאה פ, הנאשם הוכרז כפושט רגל ביום 25.12.18 וניתן בעניינו צו כניסה נכסים.

לדברי הנאשם, הוא מתפרנס כולם (מאז פשט רגל), מעבודתו כנהג הסעות שכיר, במשרה מצומצמת עד 6 שעות ביום (3 שעות בוקר ו-3 שעות אחרה"צ), ומקבצת נכות המשולמת לו ע"י המל"ל.

בת זוגו של הנאשם, אם בנו בן ה-16, עברה בחודש פברואר האחרון אירוע מוחי, כאשר היא מאושפזת מאז במלקה שיקומית/סיועית בבית החולים תל השומר. בנו של הנאשם עבר במצב דברים זה להתגורר יחד עמו, נמצא בתיפולו, תחת אחריותו ובהשגתם המלאה.

הנאשם מסר בדבריו בפני כי הוא חשש לאבד את עבודתו וכן מבירור שערך עם פקידיו המל"ל נמסר לו כי בתקופת

פסילת הרישון לא יהיה זכאי לקבל תשלום "קצבת נידות" מהמל"ל המשולמת לו כiom, בשיעור 2000 ₪.

ב"כ הנאשם הגיע עיקרי טיעונו לעונש בכתב, ווותר לפיך להסתפק בRICTו של"צ וכן לא לפסול את רישיונו של הנאשם כלל.

### **השלבים בגזרת הדין**

תיקון 113 לחוק העונשין, קובע בחינה בת 3 שלבים שעל בהם"ש לבצע בגזרת הדין:

**בשלב ראשון**, יש לקבוע את מתחם העונש הוהלם את נסיבות המקירה הספציפי. בשלב זה ביהם"ש בוחן את מכלול השיקולים הנוגעים לנسبות ביצוע העבירה. **בשלב שני**, על ביהם"ש לבחון קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, זאת בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין. אם ביהם"ש לא מצא לחזור ממתחם העונש שקבע, אז עברו **לשלב השלישי** שבו עליו לקבוע מהו העונש הוהלם לנائب בטור המתחם (ראה: ע"פ 13/2018 אחמד דבס נ' מ"י (פורסם בנבב) (13.07.13).

### **קביעת מתחם העונשה (בתאותות דרכים שתוצאתן חבלות של ממש ברף הבינוני):**

סעיף 40ג(א) לחוק העונשין (תיקון 113) קובע כי מתחם העונש הוהלם את מעשה העבירה יקבע בהתאם לעיקרונו המנחה [עקרון הלהימה] הקבוע בסעיף 40ב לחוק. לשם מציאת היחס הוהלם בין העבירה, מידת אשמו של העביר והעונש, יתחשב ביהם"ש: בחומרת העבירה, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, בנסיבות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

### **חומרת העבירות, הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:**

הנائب הורשע בתאונת שנגרמה בשל רשלנותו. הנائب נהג ברכב הסעות, עיסוקו בהסעת נוסעים. הגם שבעת התאונת לא היו ברכבו נוסעים, לנائب אחריות מגברת כנהג מڪוציאי. זאת ועוד, תוצאות התאונת הם חבלות של ממש, ברף בינוני, כמפורט לעיל.

מידיניות העונשה הנקבעת על פי עקרון "הלהימה" צריכה להרטיע מפני ביצוע עבירות נוספות, ולהעביר מסר ברור לחובת מי שבתנהגו פוגע בערך החברתי שהינו הגנה על שלמות הגוף והנפש, ביטחון הציבור, ביטחון הולכי הרגל ובטיחות התנועה בדרכים.

בפסקה נקבע לא אחת, כי על בתי המשפט להילחם בתאותות הדרכים בדרך של עונשה חמירה. ב-ע"פ 2247/10 שלום ימini נגד מדינת ישראל,קבע בית המשפט העליון לעניין זה כהאי לשנה:

"רבות נאמר על נגע תאונות הדרכים, ההולך ופושה וקוטל בנו ללא רחם ולא הבחנה, ואשר עמוד 3

בטעיו נגבה מחיר דמים נורא, אם בהרוגים, אם בחבוליים בגופם ובפצעיהם בנפשם, ואם בדابت יקירותם. רבות נאמר, דומה כי מעט מדי נעשה, וmdi שנה בשנה מקרים מאות אנשים את חייהם ואלפיים רבים נפצעים. מערכת המשפט נתקלת בהרוגים ובפצעים של תאונות דרכים הן בתחום הפלילי והן בתחום האזרחי, וmdi שנה מוגשות ב坌תי המשפט לערכאותיהם השונות אלפי תביעות על נזקי גוף שנגרמו כתוצאה מתאונת דרכים. מקומו של בית המשפט במלחמת החורמה נגד תופעה קשה זו לא נפקד, ועלינו להמשיך להירטם ולהרים תרומתו למען מאבק עיקש זה, בין היתר באמצעות הדאגה לענישה הולמת, אשר תסייע להגברת המודעות בדבר המחיר הכרונ **בഫרת כללי התנהגות על הכיביש**.

בסעיף 38(3) לפקודת התעבורה, קבוע עונש פסילת מינימום (בת 3 חודשים) בגין תאונות דרכים שתוצאתה חבלה של ממש. בכך ניתן לראות ביטוי לחומרה שראתה החוקק בחבליות מסווג כזה.

#### **מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם:**

מדיניות הענישה נלמדת מתוך פסיקת ביהם"ש לتعבורה במקרים דומים ומתוך עրעורים שהוגשו על פסיקה זו, תוך דגש על פסיקה מנהה ופסיקה מחייבות של ערכאות עלויות. הבסיס להשוואה הוא תאונות דרכים שתוצאתן חבלות המותירות נכות בשיעור ביןוני ופיגועות הדורשות אשפוז ושיקום, וכאשר תוכאות התאונה נותרות בגופו של הנפגע ומשפיעות לרעה על חייו עד יומו الآخر.

הלכה ידועה היא שחומרת הענישה בעבירות תעבורה גדולה ככל שחומרת הפגיעה בתאונה ונזקי גדלים. ראה:  
עפ"ת **37974-07-12 סנדרוביץ נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (12.09.06).

ברע"פ **2564/12 קרמי נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (16.08.12), קבע ביהם"ש:

"**לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות דרכים لكורבנות נפש,**  
**אלא אף במקרים בהם נגרמות חבלות ופצעות, ובפרט כאשר חבלות ופצעות אלו חמורות הן.**"

טווח הענישה בתאונות שתוצאתן גריםת חבלה של ממש, כדוגמת התאונה שבפני, הינו פועל יוצא של חומרת הרשלנות, כמו גם חומרת הפיגועות שנגרמו והשלכותיהן על חי הפגיעה.

ברף העליון מצויים גזרי דין בהם עונשי פסילה ארוכה, בנוסף למאסר בעבירות שירות או ריצו צו של"צ, מקום בו רשלנות הנהג גבוהה / או תוכאות התאונה קשות (ניתוחים והילכי שיקום ממושכים). מנגד, וברף התחתון מצויים גזרי דין, בהן נגזרו עונשי פסילה קצרים יותר, מקום בו רשלנות הנהג לא הייתה גבוהה / או תוכאות התאונה, על אף החבלה של ממש, לא היו קשות.

כאשר מדובר ב-"חבלות של ממש" שנמצאות במדרג ה"בינוי", כגון שברים שהתחוו, חתכים שנתפרו, פגימות פנימיות שלא הותרו נוכות רבה או איבוד הכרה שלא גרם פגעה - וכאש ניכר כי הנפגע קרוב לוודאי ותואוש במידה רבה מפציעתו ויחזר למצוות פקודי תקין, קרוב למצבו קודם לתאונת נגזרו עונשי פסילה בני מספר חדשים, תוך דגש על עונשה מותנית צופת פנוי עתיד.

בתד (י-מ) **10-12-4062 מדינת ישראל נ' אחמד סואחרה**, נגזרו 8 חודשי פסילה על נאשם שהורשע בעבירות של רשלנות, פגעה בהולך רgel במעבר ח齊ה ואי האטה לפני מעבר ח齊ה וגרם חבלה של ממש, כאשר לנפגעת מספר שברים, שהצריכו אשפוז ממושך טיפול ושיקום בביה"ח, והנפגעת נותרה עם הגבלה בתנועת ידה הימנית. ערעור הנאשם נדחה בביהמ"ש המחויז (עפ"ת 11-04-21792).

בתד **11-04-6694 מדינת ישראל נ' קרעש**, נפסק רישיונו של נהג אוטובוס ל-11 חודשים לאחר שפגע בהולך רgel אשר חזה מעבר ח齊ה באור אדום, וכتوزאה מהתאונת נגרמו לו שברים בצלעות, שברים בגן, שברים בסרקום (שהצריך ניתוח ותיקון השבר עם בריגים) ואשפוז של 35 ימים.

בעפ"ת (ת"א) **10-05-2660 אילן דלשד נ' מדינת ישראל**, אישר בית המשפט המחויז פסילה למשך 16 חודשים לנהג שנגע לאחר ופגע ב-2 הולכות רgel במעבר ח齊ה, כאשר אחת סבלה משברים בצלעות.

בעפ"ת (ת"א) **10-01-30911 איליה לין נ' מדינת ישראל**, הփחת בית המשפט המחויז את עונשו של נהג שעקב שיריה של רכבים שעמדו לפני מעבר ח齊ה ל- 18 חודשים, וזאת לאור הספק שהתגללה האם הנפגע חזה את מעבר הח齊ה רגלית או ברכיבה על אופניו.

מайдך, במקרים מתאימים, נגזרו עונשים אף תוך חריגה ממתחם העונשה, ואף הפחיתה מעונש המינימום הקבוע בחוק (3 חודשים פסילה) משיקולים שונים הנוגעים בעיקר לנטיות התאונת, רמת ההתרשלות ונסיבות אישיות, בחלוקת מהמרקם אף בהסדר טיעון.

[ראה: ת"ד **5502-12-13 מדינת ישראל נ' חוסאם פרת**; ת"ד **6282-08-08 מדינת ישראל נ' אחמד סואעד**; ת"ד **1691-08-13 מדינת ישראל נ' ראמי פרג**; ת"ד **10086-08-13 מדינת ישראל נ' אבישי אלית**; ת"ד **15-6766-07-15 מדינת ישראל נ' משה מורדן**; ת"ד **3029-04-15 מדינת ישראל נ' מרסל תגר**; עפ"ת **24645-03-13 מדינת ישראל נ' מתיאס נדר**; עפ"ת **22039-03-13 מדינת ישראל נ' אופיר אביטבול**].

הנה כי כן, מתחם העונשה בגין העבירות בהן הורשע הנאשם, במקרים דומים, תוך התחשבות ובהתאמה לסוג החבלות שנגרמו לנפגע, הינו בטוח רחב, זאת בעיקר כפונקציה של רמת הרשלנות וחומרת הפגיעה.

#### **סיכום ביניים - קביעת מתחם העונשה במקרה שבפני:**

לאחר ששלמתי את טיעוני הצדדים, הגיעו למסקנה כי בחינת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה במקרה דין [בהתאם

לרשימה הפתוחה שבסעיף 40ט(א) לחוק העונשין], לצד השיקולים האחרים בקביעת מתחם העונשה, תומכים למעשה בקביעת המתחם בגבולות להם טוונת המשימה.

אני מוצא כי מתחם העונש ההולם, המקובל בבתי המשפט לעבורה במקרים דומים, בהתחשב בחומרת העבירה, במידה הרשלנות, בנסיבות המקירה, במידנויות העונשה המקובלות ובעיקר בדגש על תוכאותיה הקשות, נع בין 150 ל- 280 שעות של"צ, בין פסילה שבין 6 ועד 15 חודשים, בין מאסר מותנה להתחייבות כספית להימנע מביצוע העבירות, וכן כולל קנס ואף פיצוי כספי עונשי לנפגע.

#### **תקיר שירות המבחן:**

שירות המבחןפגש בנאים (פעמים), וערוך תקיר בעניינו. התרשומות קצין המבחן מהנאשם הייתה חיובית. למרות התרשומות מקשיים עימם הוא מתמודד, נמצא הנאשם כבעל מערכת ערכים תקינה. הנאשם בן 68, גrown ואב ל-5 ילדים (מ-2 נשים), סב לנכדים. הסיכון להישנות העבירה הוערך סיכון נמוך אצלו. הנאשם מביע צער רב ומגלה אמפתיה כלפי הנפגע. עצם התאונה וההילך המשפטי המתנהל מהווה בעבورو גורם מרתקיע.

המלצת שירות המבחן בתקיר משלים לעונש, הייתה להטלת צו של"צ בהיקף 120 שעות - עונש שהיה בו עונשה חינוכית ושיקומית מחד, ומנגד אפשר לנאים המשר תפקוד תעסוקתי תקין ולא יפגע בשיקומו, תוך שבנוסף יהיה בכר עונש שיש בו כדי להפחית את הסיכון להישנות העבירות.

#### **קביעת העונש במקרה דן:**

בהתאם לעקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטית, כפי שנקבעו בתיקון מס' 113 לחוק העונשין, הכלל העונש נקבע בהתאם לעיקרון ה"הלמה", היינו מציאות היחס ההולם בין העונש לניסיבות ביצוע העבירה, ובهم בראש וראשונה אל מידת "אשםו" של הנאשם.

לענין קביעת מידת "אשםו" של הנאשם, הפנה כאמור הסגנון בראש ובראשונה לניסיבות התאונה. לשיטת הנאים רשלנותו ברף הנמוך. מדובר בתאונה שנגרמה בשל אי שמירת רוח, תוצאה חמורה ככל שתהיה הינה מקרית ואני נובעת דווקא בשל רשלנות חמורה במיוחד של הנאשם.

על בסיס תיאור נסיבות התאונה בכתב האישום, התרשתי כי מידת הרשלנות [ה"אשם"] של הנאשם, בכלל הניסיבות הינה אכן ברף התחثان. כאמור הנאשם נהג רכב הסעות, אולם התאונה אירעה שלא במסגרת העבודה, לא בעת הסעת נוסעים, כאשר לא היו ברכב נוסעים כלל.

בהתאם לסעיף 40יא לחוק העונשין, בבוא בית המשפט לגזר את העונש המתאים לנאים, יש מקום להתחשב גם



בנסיבות האישיות והמיוחדות של הנאשם, ואף בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה או במידת האשם העולה מהתנהגותו. לעניין זה מקובל לחתם מקום לא רק ל- "**מיהות המעשה**" אלא גם ל- "**מיהות העוצה**".

אין חולק כי הנאשם הינו אדם "נורטיבי". עם זאת, מדובר כموן בשיקול אחד מספר שיקולים ואין ליתן לנตอน זה משקל מכריע בשיקולי העונשה. נזכר כי:

"...אנו דנים בעבירה, שאינה כרוכה בפגמים מוסריים או בשחיתות, אלא ביטיה, כדיו לכולנו, באופן התנהגותו של האדם הנוגג ברכב, ו מבחינה זו לא יכולים עברו או תוכנותיו האישיות של האדם הנוגע בדבר להיות בעלי משקל מכריע. כפי ש濫用 נוהגים בדרכיהם, צריכים גם האמצעים העונשיים, שנועדו להכטייך דרך התנהגות מסויימת, לחול עלcoli עלמא. " [ר"ע 530/84 ספר נ' מ", פ"ד ל"ח (4) 161 (1984)].

בע"פ 4088/90 ניר נ' מ"י, תק - על 90 (3) נאמר, בשינויים המחויבים, כי "**הנסיבות האישיות אין בהן די להפחית מחומרת ההתנהגות במקרה דין על תוכאותיה הטרגיות**". [הדגשה הוספה].

ה הנאשם נהג מקטוציאי, הנוגג ברכב הסעות. חובת הזהירות המשוגעת הנדרשת מנהג מקטוציאי הינה חובת זהירות מוגברת. כשמזכיר בנהג "מקטוציאי" אשר נמצא שעות רבות על הכביש, הסכנה הטמונה לציבור מנהיגתו גבוהה במידה ניכרת מהסכנה שבנהיגת נהג רגיל ולכן יש מקום להביא גורם זה בחשבון [ראה דברי כב' הש' ג'יבראן, רע"פ 8839/05 עמוס ראון נ' מ" (פורסם בנבו) (10.01.06)].

ה הנאשם נהג משנת 1984 ולהובתו 32 הרשעות קודמות בתעבורה, כולל בעבירות מהירות, אי ציון לתמרורים ועבירות הקשורות בהסתענות סועים. בעברו (הרחוק) תאונת דרכים מסווג גרם נזק בלבד, בנסיבות של סטייה מנתיב, משנת 2011, ותאונת נספתה בנסיבות של נהיגה בקלות ראש, משנת 2006.

ה הנאשם התנצל והביע חרטה בבייחמ"ש. התרשםתי כי מדובר באדם נורטיבי, איש עבודה, נהג רכב מקטוציאי, בעל וותק נהיגה ונitin להנימיך לזכותו כי מדובר ב輔助 ב輔助ה שאינה מאפיינת את אורח נהיגתו.

בהתאם לסעיף 40(ט) לחוק העונשין לאחר תיקון 113 הנ"ל בית המשפט רשאי להתחשב במסגרת גזר הדין בנסיבות שיקולים שאינם קשורים עם נסיבות ביצוע העבירה עצמה, בין בראש ובראשונה עבר פלילי או תעבורתי קודם, הסיכוי לחזרה על העבירות והשפעת העונש על הנאשם.

마וחר ומצאת כי מתקיימים שיקולים נוספים שעלי לשקל ולשכלל במסגרת גזר הדין, הנוגעים להשפעת העונש (ורכיב הפשילה של רישון הנהיגה, במילוי), על הנאשם ומשפחתו, אני בדעה כי זהו אחד מאותם מקרים חריגים ולא שכיחים בהם יש הצדקה להשתמש בסמכותי ולסוג חלק מתקופת הפשילה באופן שיאפשר לנԱשם לשמור על מקום עבודתו ובכך להימנע מפגיעה קשה ובלתי הפיכה בנאיים ובני משפחתו התלוים בו, כמתואר.

לא נעלמה ממי המשמעות הכבדה של האסון שפקד את המעוורב (מר אופיר רונן) ואת משפחתו. על פי תיעוד רפואי עדכני שהוגש לי, המעוורב היה מאושפז בבית חולים בטיפול נמרץ, במחלקה טראומה ובשיוקום חדשניים, עבר באשפוז ניתוח וכן תהילך שיוקום ממושך.

התובעת ידעה לספר לי כי בשיחה עם המעוורב, הובילו כי הוא אכן מתמודד עם תוכאות פצעתו ולא חזר לתפקיד השבירים בצלעות ובחוליות התאחו אולם מר רונן סובל מכאבים עזים, מטופל במרפאת כאב ובפיזיותרפיה. מר רונן מסר כי הוא כמעט יצא מביתו ומסתayed בתפקיד יומיומי בגורשותו. מר רונן נותר עם פגעה נשנית וסובל כנראה מהפרעת דחק. טרם נקבעו לו אחוזי נכות.

במכלול הנسبות, בהתחשב בראש ובראשונה בתוצאות התאונה ובפגיעה הקשה במעורב מחד, תוך התחשבות מайдן בנסיבות שאין קשורות לנסיבות התרחשות התאונה, בהן, נילו המבוגר של הנאשם, מצבו המשפחתי, מצבו הרפואי ובכלל זה נכוותו הקשה (קטוע רגל), בהתחשב אף בהודיותו בכתב האישום ובהעדר רישום פלילי, תוך שנתתי משקל לשיקולי "שיוקום" ולהמלצות קצין המבחן בתסקירותיהם שערף, אני סבור כי יש לגזר את עונשו של הנאשם במסגרת ריצוי עבודות של"צ כפי שאכן בקשה המאשימה, אך זאת בהיקף גדול יותר מהמלצת שמ"מ (שהמליץ על 120 שעות).

שיםköי "גמול" ו-"הרתקעה" שבמטרות הענישה הפלילית, מתמלאים לדעתי גם עם שליחתו של הנאשם לריצוי עבודות של"צ, תוך פסילה מנהיגה, עונש מסר מותנה ארוך, ופיוצי כספי למעורב.

לאחר ששמעתי את הצדדים וטייעוניהם, לאחר שקהלתי את האינטראס הציבורי במניעת תאונות דרכים, נתתי דעתם לתוצאות התאונה המתבטאות ב-חבלות של ממש' למעורב, ולאחר שהתרשםתי מנגד כי הנאשם נסיבות נוספות, שאמנו קשורות לנסיבות ביצוע העבירה, בהתחשב בגלו של הנאשם ובמצבו האישי, הרפואי והמשפחתי, בהתחשב בהודיותו של הנאשם, ובהתיחס להמלצות קצין המבחן, אגזר את העונש ההולם לו לנԱשם לדעתי במקרה זה, כදלקמן.

#### אני דין לפיך את הנאשם לעונשים הבאים:

##### 1. צו של"צ בהיקף של 280 שעות

הצו יוציאו במסגרת **"מרכז הספורט והפנאי 360"** לראשונה לציון, בהתאם למסקירות של"צ שהגיעו שם"מ. הנאשם יוכל בריצוי של"צ בתיאום עם הממונה, ולא יותר מיום 22.05.30.

##### 2. פסילה בפועל מלכבל או מלאחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים.

הפסילה תחל לא יותר מיום 22.08.01 והוא במצבה לכל פסילה אחרת.

הפסילה על פי גזר הדין מסוג כך שב-3 החודשים הראשונים, יהיה הנאשם פסול מנהיגה **בכל** כלי רכב.

עמוד 8



ב-5 חודשים הנוגע הנטורים, יהיה הנאשם רשאי לנוהג ברכב אך ורק במסגרת עבודתו כשכיר, ביום אחד - ה בלבד, ובהיקף של עד 4 שעות עבודה יומיות.

.3. **פסילה על תנאי מלכבל או להחזיק רישיון נהיגה, למשך 6 חודשים וזואת למשך 3 שנים.**

.4. **הנאים יחתום על התcheinבות כספית בסך 5,000 ש"ח למשך 3 שנים,** שלא יגרום לתאונת דרכים בנסיבות של נהיגה בחוסר זהירות או בקלות ראש, שתוצאה חבלה של ממש, או שינוי בזמן פסילה. ההתחייבות תחתם בנסיבות בתוך 30 יום. חילאה ולא יחתום, יאסר ל-3 ימים.

.5. **תשלום פיצוי עונשי למעורב בסך 4000 נ"ל.**

ה הנאשם יפקיד את סכום הפיצוי כאמור בנסיבות בהם"ש בתוך 90 ימים. המזקרים תdag להעברת הפיצוי לנפגע, בהתאם לטופס פרטי נפגע עבירה (פרטיו החשוב) שהמיאהה תdag להעביר לorz בקדם.

.6. **בנסיבות, אמנו מגזע על הנאשם בנוסף לרכיבי הענישה המפורטים, תשלום קנס.**

**זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי בתל אביב, בתוך 45 ימים.**

**ניתן היום, י"ד איר תשפ"ב, 15 Mai 2022, בהעדר הצדדים.**

**orz תעביר העתק מגזר הדין לצדים ולשרות המבחן למבוגרים.**